

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja, dr. sc. Sanje Otočan, predsjednice vijeća, Sanje Štefan i Ljiljane Karlovčan-Đurović, članica vijeća te više sudske savjetnice Veseljke Kos, zapisničarke, u upravnom sporu tužiteljice H. k. f., Z., zastupane po opunomoćeniku I. B., odvjetniku u Z., protiv tuženika Ministarstva zdravstva Republike Hrvatske, ranije Ministarstva zdravlja, Z., radi upravnog nadzora, odlučujući o žalbi tužiteljice protiv presude Upravnog suda u Zagrebu, poslovni broj: UsI-2051/14-25 od 15. studenoga 2017., na sjednici održanoj 13. lipnja 2018.

p r e s u d i o j e

- I. Odbija se žalba tužiteljice i potvrđuje presuda Upravnog suda u Zagrebu, poslovni broj: UsI-2051/14-25 od 15. studenoga 2017.
- II. Odbija se zahtjev tužiteljice za naknadu troška žalbenog postupka.

Obrazloženje

Presudom prvostupanjskog suda odbijen je tužbeni zahtjev tužiteljice za poništenje rješenja tuženika, KLASA: UP/I-520-02/14-03/11, URBROJ: 534-10-1-2-1/2-14-02 od 5. svibnja 2014. i odbijen je kao neosnovan zahtjev tužiteljice za naknadu troška upravnog spora od 12.500,00 kuna.

Rješenjem tuženika, točkom 1. izreke, odbijen je prigovor tužiteljice kojim zahtijeva stavljanje izvan snage mjera iz izvješća o provedenom upravnom nadzoru kod tužiteljice KLASA: 040-01/14-01/01, URBROJ: 534-10-1-2-1/2-14-02 od 10. travnja 2014. i točkom 2. izreke je određeno da žalba protiv tog rješenja nije dopuštena.

Tužiteljica je ovom Sudu podnijela žalbu protiv prvostupanjske presude zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i bitne povrede pravila sudskog postupka, propisanih u članku 66. stavku 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17. dalje: ZUS). U bitnome navodi da je pogrešan stav prvostupanjskog suda da se ne radi o upravnom aktu, jer je iz izvješća koje osporava vidljivo da joj se njime nalaže da dostavi očitovanje o provođenju predloženih mjera radi otklanjanja nedostataka utvrđenih tijekom nadzora. U nastavku žalbe ukazuje na nezakonitost tog akta te ponavlja navode iznesene u tužbi. Predlaže da se prvostupanjska presuda poništi u cijelosti i usvoji tužbeni zahtjev te zahtijeva naknadu troška upravnog spora.

Tuženik u odgovoru na žalbu u bitnome navodi da u cijelosti pobija navode u žalbi. Ističe kako je prvostupanjski sud pravilno zaključio da ne postoje zakonske pretpostavke,

odnosno članak 156. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“, 47/09. dalje: ZUP) ne daje osnove za podnošenje prigovora protiv postupanja javnopravnog tijela iz područja upravnog prava u kojem se ne donosi upravni akt. Stoga zaključuje da se ne može tražiti poništenje dijela izvješća o provedenom nadzoru od 10. travnja 2014. U odnosu na navode tužitelja koje ponavlja kao u tužbi, ostaje kod ranijih navoda iznesenih u odgovoru na tužbu i dopune odgovora na tužbu i očitovanja na podnesak tužitelja od 18. listopada 2017. Ističe da nije prekoračio danu mu ovlast provođenja upravnog nadzora, koju ima na temelju članka 29. Zakona o fizioterapeutskoj djelatnosti i odredbama Zakona o sustavu državne uprave, prema kojima tužiteljica ima zakonsku obvezu dostave izvješća i podataka ministru zdravstva pa tako i očitovanje o predloženim mjerama za usklađivanje svojeg rada sa zakonom, podzakonskim i svojim općim aktima. Predlaže da se žalba odbije i potvrdi prvostupanjska presuda.

Žalba nije osnovana.

Uvidom u spis prvostupanjskog suda kao i obrazloženje presude vidljivo je kako je sud utvrdio da je tuženik nad tužiteljicom proveo upravni nadzor, o čemu je sastavljen zapisnik od 18. ožujka 2014. Tuženik je sačinio izvješće od 10. travnja 2014. o provedenom nadzoru, na koje je tužiteljica podnijela prigovor te zahtijevala poništenje odnosno opoziv dijela mjera navedenih u tom Izvješću, na temelju članka 12. stavka 3. i članka 156. ZUP-a.

Visoki upravni sud prihvaća utvrđeno činjenično stanje od strane prvostupanjskog suda, jer po ocjeni Suda, tužiteljčinim žalbenim navodima nisu dovedene u sumnju odlučne činjenice kako ih je utvrdio prvostupanjski sud, a imajući na umu i utvrđeno činjenično stanje u provedenom upravnom postupku.

Na tako utvrđeno činjenično stanje prvostupanjski sud je pravilno primijenio materijalno pravo, članak 29. stavke 1., 2., 3. i 4. Zakona o fizioterapeutskoj djelatnosti („Narodne novine“, 120/08.), članak 20. i članak 22. Zakona o sustavu državne uprave („Narodne novine“, 150/11., 12/13., 9 3/16. i 104 /16.).

Prvostupanjski sud je pravilno zaključio da odredbe članka 12. stavka 3. i članka 156. ZUP-a ne daju osnove da bi se kroz prigovor protiv postupanja javnopravnog tijela iz područja upravnog prava o kojem se ne donosi rješenje odnosno upravni akt, moglo tražiti poništenje izvješća o provedenom nadzoru, kojeg je tuženik ovlašten provesti na temelju članka 29. Zakona o farmaceutskoj djelatnosti i članaka 20. i 22. Zakona o sustavu državne uprave.

Slijedom navedenoga, prvostupanjski sud je pravilno zaključio da je tuženik predmetni prigovor trebao odbaciti na temelju članka 41. stavka 2. ZUP-a, jer ne postoje pretpostavke za pokretanje postupka poništenja dijela izvješća o provedenom upravnom nadzoru. Isto tako pravilno je zaključio da time što je prigovor tužiteljice odbijen, a ne odbačen nije povrijeđen zakon na štetu tužiteljice.

Kako je ovaj, Sud utvrdio da ne postoje razlozi zbog kojih tužiteljica pobija prvostupanjsku presudu, kao ni razlozi na koje ovaj Sud pazi po službenoj dužnosti na temelju članka 73. stavka 1. ZUS-a, to je na temelju članka 74. stavka 1. ZUS-a žalbu odbio kao neosnovanu i presudu potvrdio.

Budući da je žalba tužiteljice odbijena i potvrđena prvostupanjska presuda, na temelju članka 79. stavka 4. ZUS-a, tužiteljici ne pripada pravo na naknadu troška žalbenog postupka,

koji se odnosi na trošak sastava žalbe, slijedom čega je zahtjev odbijen kao neosnovan te riješeno kao pod točkom II. izreke ove presude.

U Zagrebu 13. lipnja 2018.

Predsjednica vijeća
dr. sc. Sanja Otočan, v.r.